

Els documents més preuats

On es troben els papers més cobejats en el món del col·leccionisme? La **Silvia Marimon** penetra en el món dels bibliòfils i ho investiga.

No fa pas gaire, a principis del segle XX, les peixateres aprofitaven els pergamins per embolcallar els xanguets i els lluços. Deien que així el peix es conservava molt millor. O això explica Antoni Palau y Dulcet al *Manual del librero hispano-americano*. L'amor pels llibres tampoc estava gaire ben vist. Entre l'alta burgesia, en ocasions es vivia com un veritable drama familiar. Ser bibliòfil no era una activitat gaire lucrativa i es podia castigar amb la retirada de l'herència.

Fins fa poc, doncs, això de conservar llibres i papers es veia com una excentricitat. No sabem quants pergamins han anat a parar a la llar de foc per culpa del desdeny, però el que es conserva tampoc és molt accessible. Per exemple, el **Museu del Llibre Frederic Marés**, a la Biblioteca de Catalunya, i que guarda 1.500 documents (alguns, amb més de mil anys d'història), tan sols obre per visites concertades. Una alternativa, per als qui us deliu pels cartells de publicitat, calendaris i documents del segle XX pot ser la seu de l'**Associació Catalana de Col·leccionisme**, a la Casa Menorca (Diputació, 215. T. 93 435 85 11), que cada dijous organitza sessions d'intercanvi.

Però els qui busqueu llibres dels segles XVI, XVII o XIX o bé heu

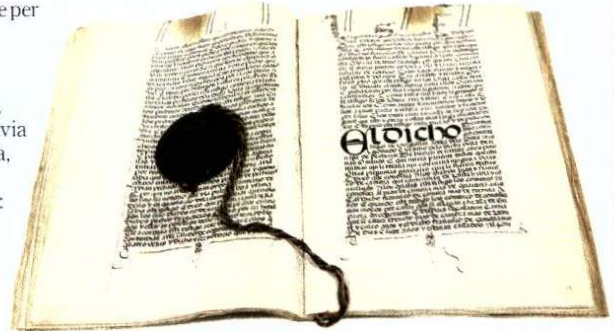
FOTOS: SCOTT CHASSEROT

de circular per Internet, on el mercat és el món, o per les sales de subhastes. Feu un click a www.abebooks.com, www.sothebys.com, www.christies.com, www.priceminister.es o www.pba-auctions.com. Als primers llocs del rànquing apareixen quasi sempre les firmes anglosaxones. Per exemple, un autògraf d'Abraham Lincoln té un preu de sortida de 443.000 euros, mentre que una firma Napoleó Bonaparte –pobre, se sentiria menystingut– no arriba als 15.000 euros. La història del vell continent, almenys en paper i pecuniàriament, no està gaire valorada.

A l'estat espanyol, durant el franquisme, el que estava de moda eren les firmes de la monarquia. Però fins i tot en aquests casos, tot el que es pogués relacionar amb l'altra banda de l'Atlàntic pujava vertiginosament de valor. Una signatura d'Isabel I, la Catòlica, de

1490, es va vendre per 2.000 euros. La mateixa firma, rubricada, però, l'octubre de 1492, quan Colom ja havia arribat a Amèrica, es va vendre per deu vegades més: 20.000 euros.

Si preferiu comprar *offline*, Enric Carranco, de la sala de subhastes **Balclis** (Roselló, 227. www.balclis.com) prepara per al proper 21 de desembre una subhasta. Entre altres relíquies en paper, se substarà un llibre *amicorum*, llibrets que, a la dècada dels anys vint del segle passat, homes i dones portaven amunt i avall perquè artistes i polítics els fessin dedicatòries. Hi ha comentaris de Francesc Cambó, d'Azorin, de Ricard Canals, d'Eugeni d'Ors i d'un Valle-

Inclán que en aquell moment no s'ho devia passar gaire bé, perquè hi escriu: "Ya no envidio nada sino dinero". Un segell de plom de Carles V, que acompanya uns documents sobre els privilegis dels *hidalgos*, luxosament il·lustrats, per celebrar que l'*hijo de...* en qüestió i els seus descendents estaven exempts de pagar impostos, són altres peces de col·leccionista que sortiran a subhasta.

LA FIRMA DE LINCOLN	BONAPARTE	ISABEL I ABANS DE 1492	ISABEL I DESPRES DE 1492
443.000€	15.000€	2.000€	20.000€